

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Hotărâre tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A CINCEA

CAUZA URUSBIEV ȘI ALȚII v. REPUBLICA MOLDOVA ȘI RUSIA

*(Cererile nr. 33519/15 și altele 4 –
a se vedea lista din anexă)*

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

23 octombrie 2025

Această hotărâre este definitivă, dar poate suferi modificări de formă.

În cauza Urusbiev și alții v. Republica Moldova și Rusia,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a cincea), reunită într-un Comitet format din:

Kateřina Šimáčková, *Președinte*,

María Elósegui,

Gilberto Felici, *judecători*,

și Martina Keller, *Grefier adjunct al Secției*,

Având în vedere:

cererea *versus* Republica Moldova și Federația Rusă, depusă la Curte în conformitate cu Articolul 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) de către reclamantii enumerați în tabelul din anexă („reclamantii”) la diverse date indicate acolo;

decizia de a comunica Guvernelor Republicii Moldova și Federației Ruse („Guvernele”) cererile nr. 558/16 și 862/16, și plângerile indicate în tabelul din anexă din celelalte cereri, și de a declara restul cererilor inadmisibile;

observațiile părților;

Deliberând în camera de consiliu la 25 septembrie 2025,

Pronunță următoarea hotărâre, care a fost adoptată la aceeași dată:

OBIECTUL CAUZEI

1. Cauza se referă la lipsirea de libertate și la detenția reclamantilor în condiții materiale inadecvate în auto-proclamata „republică moldovenească nistreană” („rnm”) – pentru mai multe detalii, a se vedea *Ilașcu și alții v. Moldova și Rusia* [MC], nr. 48787/99, §§ 28-185, CEDO 2004-VII).

2. Reclamantii s-au plâns în baza Articolelor 3 și 5 din Convenție, în legătură cu lipsirea ilegală de libertate, condițiile de detenție inadecvate și lipsa asistenței medicale. Câțiva reclamanti s-au plâns și de încălcarea dreptului lor la respectarea vieții private și de familie, prevăzut de Articolul 8 din Convenție, a dreptului la libertatea de exprimare, garantat de Articolul 10 din Convenție, și a dreptului la libertatea de circulație, în baza Articolului 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție. Reclamantii au invocat și Articolele 6, 13 și 14 din Convenție.

3. Circumstanțele cauzei și detaliile despre plângerile reclamantilor sunt rezumate în tabelul anexat.

MATERIALE RELEVANTE

4. Materialele relevante au fost rezumate în hotărârile *Mozer v. Republica Moldova și Rusia* ([MC], nr. 11138/10, §§ 61-67, 23 februarie 2016) și *Lypovchenko și Halabudenco v. Republica Moldova și Rusia* (nr. 40926/16 și 73942/17, §§ 48-67, 20 februarie 2024).

APRECIEREA CURȚII

I. ASPECTE PRELIMINARE

A. Conexarea cererilor

5. Având în vedere obiectul similar al cererilor, Curtea consideră oportun să le examineze simultan într-o singură hotărâre.

B. Jurisdicția Curții și efectele neparticipării Guvernului rus la proces

6. Curtea observă că circumstanțele care stau la baza pretinselor încălcări ale Convenției s-au petrecut înainte de 16 septembrie 2022, dată la care Federația Rusă a încetat să mai fie parte la Convenție. Corespunzător, Curtea decide că ea are jurisdicție de a examina prezenta cauză (a se vedea *Fedotova și alții v. Rusia* [MC], nr. 40792/10 și altele 2, § 73, 17 ianuarie 2023, și *Lypovchenko și Halabudenco*, pre-citată, § 68).

7. Curtea notează că Guvernul rus nu a depus observații referitoare la admisibilitatea și fondul cererilor nr. 862/16 și 40836/15, și nu și-a prezentat poziția în niciuna dintre cereri, cu excepția cererii nr. 83954/17. Prin eșecul de a prezenta observații, Federația Rusă și-a demonstrat intenția de a se abține de la participarea examinării cererilor relevante. Încetarea de către o Parte Contractantă a calității de membru a Consiliului Europei nu o exonerează de obligația de a coopera cu organismele Convenției. Corespunzător, neangajarea Guvernului rus în cadrul procesului nu poate constitui un obstacol la examinarea cauzei (a se vedea *Svetova și alții v. Rusia*, nr. 54714/17, §§ 29-31, 24 ianuarie 2023). Atunci când o parte eșuează să participe în mod efectiv în cadrul procedurii, Curtea poate trage concluziile pe care le consideră adecvate (Articolul 44C din Regulamentul Curții).

C. Continuarea examinării cererii nr. 862/16

8. La 30 mai 2025 reprezentantul legal al reclamantului în cererea nr. 862/16 a informat Curtea despre faptul că el pierduse contactul cu reclamantul și soția lui, în pofida mai multor încercări de a-i contacta. Avocatul a invocat că, cu toate acestea, Curtea ar trebui să continue examinarea cererii și a susținut că lipsa de contact din partea reclamantului ar putea rezulta din frica lui de a fi urmărit penal în baza „codului penal” din „rmn” pentru depunerea unei cereri la Curte.

9. Guvernele reclamate nu au comentat acest aspect, nici nu au solicitat radierea de pe rol a cererii din acest motiv.

10. Curtea observă că, în anumite cazuri în care reprezentantul reclamantului a pierdut legătura cu clientul său, ea a constatat că o atare situație ar putea determina radierea cererii de pe rol în baza Articolului 37 §

1. Lipsa contactului a fost uneori interpretat ca un indiciu că reclamantul nu mai dorește să-și mențină cererea, în sensul Articolului 37 § 1 litera (a) (a se vedea *N.D. și N.T. v. Spania* [MC], nr. 8675/15 și 8697/15, § 73, 13 februarie 2020, și referințele de acolo).

11. În prezenta cauză, existența unor prevederi de drept penal pretins adoptate de către autoritățile „rmn” în anul 2022, care incriminează „plângerile vădit false depuse la organele de ocrotire a legii din alte state” (a se vedea *Lypovchenko și Halabudenco*, pre-citată, § 67), au, cu siguranță, un „efect descurajant” în privința exercitării dreptului reclamantilor și reprezentanților săi de a depune o cerere individuală. În acest context, Curtea nu este convinsă că lipsa contactului cu reclamantul conduce la concluzia că el nu mai dorește să-și mențină cererea.

12. Cu toate acestea, chiar dacă și ar fi fost cazul, Curtea poate continua să examineze „dacă respectarea drepturilor omului garantate prin Convenție și prin Protocoalele sale o impune” (Articolul 37 § 1 *in fine*).

13. Curtea observă că prezenta cerere se referă la detenția reclamantului în nerecunoscuta regiune transnistreană a Republicii Moldova, dispusă prin încheieri ale instanțelor *de facto* nerecunoscute, și la alegații bazate pe Articolele 3 și 5 din Convenție. Deși problemele juridice invocate de către respectivul reclamant sunt unele în privința cărora Curtea a dezvoltat o jurisprudență bine-stabilită, ea observă că protecția drepturilor omului în asemenea regiuni din Europa este o chestiune importantă vizată în mod similar în prezenta cauză (a se vedea, *mutatis mutandis*, *N.D. și N.T.*, pre-citată, §§ 74-79).

14. Având în vedere cele de mai sus, Curtea nu este convinsă că reclamantul nu mai dorește să-și mențină cererea. În orice caz, ea consideră că circumstanțele speciale referitoare la respectarea drepturilor omului, în modul definit în Convenție și în Protocoalele sale, o impun să continue examinarea cererii, în conformitate cu Articolul 37 § 1 *in fine* din Convenție.

D. Plângeri noi în cererea nr. 862/16

15. În observațiile sale din 30 mai 2025, reprezentantul reclamantului a invocat plângeri ulterioare bazate pe Articolul 3 și Articolul 5 § 1 din Convenție, referitoare la detenția pretins ilegală și în condiții inadecvate a reclamantului între 17 și 19 aprilie 2013.

16. Cu toate acestea, Curtea notează că aceste plângeri au fost depuse abia la 30 mai 2025, *id est* după mai mult de șase luni de la data eliberării reclamantului. Corespunzător, ele trebuie respinse în conformitate cu Articolul 35 §§ 1 și 4 din Convenție, pentru nerespectarea termenului-limită de șase luni.

17. Guvernele reclamate nu au comentat aceste plângeri.

18. Curtea observă că plângerile referitoare la detenția reclamantului în anul 2013 au fost invocate pentru prima oară în mod explicit în comentariile

sale din 30 mai 2025, în replică la observațiile Guvernelor. Curtea notează că aceste plângeri nu reprezintă o detaliere sau o elucidare a plângerilor inițiale ale reclamantului, care se referă la detenția sa din anul 2015 încoace. Respectiv, Curtea consideră că nu este corespunzător acum să examineze aceste plângeri noi în contextul prezentei cereri (a se vedea, pentru un exemplu recent, *Komissarov v. Republica Cehă*, nr. 20611/17, §§ 34-37, 3 februarie 2022).

II. OBIECȚII PRELIMINARE

19. Guvernul pârât rus a invocat că plângerile reclamantilor din cererile nr. 33519/15, 558/16 și 83954/17 în privința Federației Ruse depășesc jurisdicția Curții, deoarece faptele s-au produs în „rmn”, teritoriu care nu cade sub responsabilitatea Federației Ruse.

20. Curtea notează că ea a examinat obiecțiile de inadmisibilitate *ratione loci* și *ratione temporis* ale Guvernului rus în cauzele anterioare, și le-a respins (a se vedea *Mozer*, pre-citată, §§ 81-95, și, în calitate de exemplu mai recent, *Lypovchenko și Halabudenco*, pre-citată, §§ 74-84). Circumstanțele prezentei cauze se referă la același interval de timp ca și circumstanțele din cauzele *Eriomenco v. Republica Moldova și Rusia* (nr. 42224/11, §§ 11-35, 9 mai 2017) și *Lypovchenko și Halabudenco* (pre-citată, §§ 86-87). În lipsa oricărei informații care să ateste o schimbare a situației constatate în hotărârile sale anterioare, Curtea nu vede niciun motiv pentru care ar distinge prezenta cauză de cele citate mai sus. Corespunzător, Curtea concluzionează că ambele Guverne reclamate și-au exercitat jurisdicția.

21. Cu referire la cererile nr. 33519/15 și 83954/17, Guvernul pârât moldovean a invocat că reclamantii eșuaseră să epuizeze remediile naționale disponibile în fața autorităților constituționale ale Republicii Moldova, susținând, *inter alia*, că reclamantii ar fi putut cere despăgubiri în instanțele naționale pentru preținsele încălcări. Curtea observă că o obiecție similară a fost respinsă în trecut (*ibid.*, §§ 101-03) și nu vede niciun motiv pentru a ajunge la o concluzie diferită în prezenta cauză.

22. Prin urmare, Curtea respinge obiecțiile preliminare ale Guvernelor reclamate.

III. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 3 ȘI A ARTICOLULUI 5 § 1 DIN CONVENȚIE

23. Reclamantii s-au plâns că fuseseră deținuți în condiții inadecvate, în lipsa asistenței medicale, contrar Articolului 3 din Convenție, și că privarea lor de libertate, dispusă de către „instanțele judecătorești” *de facto* din „rmn”, fusese ilegală și contrară Articolului 5 § 1 din Convenție (pentru detalii despre fiecare plângere, a se vedea tabelul anexat).

24. Aceste plângeri nu sunt în mod vădit nefondate, în sensul Articolului 35 § 3 (a) din Convenție, nici inadmisibile din orice alte motive. Corespunzător, ele trebuie declarate admisibile.

25. Reclamanții au fost plasați în diverse instituții de detenție din „rmn” pentru perioade de timp care variază de la câteva zile la peste trei ani. Ei au descris instituțiile de detenție ca fiind infestate cu paraziți, nesanitare, umede și aglomerate, lipsindu-le acces la ventilație, lumină naturală și dotare suficientă cu alimente și apă potabilă.

26. Guvernul Republicii Moldova a argumentat că nu a avut loc nicio încălcare a Articolului 3 din Convenție din partea sa, deoarece el și-a îndeplinit obligațiile sale pozitive de a întreprinde măsuri corespunzătoare și suficiente pentru a asigura respectarea drepturilor reclamanților. Referitor la plângerea bazată pe Articolul 5 § 1 din Convenție, el a susținut că îi era dificil să aprecieze situația reclamanților, dată fiind lipsa unui control efectiv asupra „rmn”.

27. Guvernul rus nu a prezentat niciun comentariu specific referitor la aceste plângeri și a argumentat că nu avea jurisdicție în privința „rmn”. El a prezentat informații generale despre cadrul său juridic și organizarea judecătorească.

28. Referitor la plângerile bazate pe Articolul 3 din Convenție, Curtea a constatat deja că condițiile materiale de detenție din izolatoarele de poliție și închisorile din „rmn” erau inadecvate la momentul evenimentelor (a se vedea *Mozer*, pre-citată, §§ 180-82; *Eriomenco*, pre-citată, §§ 55-56, 9 mai 2017; și *Lypovchenko și Halabudenco*, pre-citată, §§ 109-11). Susținerile reclamanților (a se vedea paragraful 25 de mai sus și tabelul anexat) sunt consecvente cu aceste constatări. În lipsa oricărei informații care să distingă prezenta cauză de cele citate mai sus, Curtea concluzionează că reclamanții au fost plasați în condiții de detenție contrare Articolului 3 din Convenție. Dată fiind această constatare, Curtea consideră că nu este necesar să examineze în mod separat plângerea referitoare la lipsa asistenței medicale în detenție.

29. Referitor la plângerea bazată pe Articolul 5 § 1 din Convenție, Curtea a rezumat principiile generale cu privire la legalitatea lipirii de libertate în cauza *Del Río Prada v. Spania* ([MC], nr. 42750/09, § 125, CEDO 2013). În special, principiile referitoare la legitimitatea „instanțelor” din „rmn” de a dispune un „arest legal” au fost rezumate în hotărârea *Ilașcu și alții* (pre-citată, § 461), *Mozer* (pre-citată, §§ 134-50) și *Lypovchenko și Halabudenco* (pre-citată, §§ 123-29).

30. Curtea a stabilit deja că, pe parcursul respectivului interval de timp, sistemul judiciar din „rmn” nu era un sistem care să reflecte o tradiție judiciară compatibilă cu Convenția, iar mandatele de arest emise de către „instanțele” *de facto* din „rmn” nu puteau fi considerate legale în sensul Articolului 5 din Convenție (ibid., § 129). Nu există niciun motiv pentru care

Curtea să concluzioneze altfel în prezenta cauză. Corespunzător, Curtea constată că a avut loc o încălcare a Articolului 5 § 1 din Convenție.

31. La determinarea faptului dacă Republica Moldova și-a îndeplinit obligația sa pozitivă de a lua măsuri adecvate și suficiente pentru a asigura drepturile reclamantilor în baza Articolului 3 și a Articolului 5 § 1 din Convenție, Curtea notează că respectivele evenimente s-au produs în perioada 2014-2017 – *id est* concomitent cu evenimentele din cauzele *Eriomenco* (pre-citată, §§ 11-35) și *Lypovchenko și Halabudenco* (pre-citată, §§ 12-46) – și că niciuna dintre părți n-au prezentat probe care să indice că Republica Moldova și-a schimbat poziția sa față de „rmn”. Corespunzător, Curtea nu vede niciun motiv pentru a distinge prezenta cauză de cele citate mai sus și concluzionează că Republica Moldova și-a îndeplinit obligațiile sale pozitive, și că nu a avut loc nicio încălcare a Articolului 3 sau a Articolului 5 § 1 din Convenție de către Republica Moldova (*ibid.*, §§ 116 și 131).

32. Revenind la responsabilitatea Federației Ruse în baza Convenției, Curtea a constatat deja că Rusia a exercitat un control efectiv asupra „rmn” în perioada detenției reclamantilor (a se vedea paragraful 20 de mai sus). În lumina acestei concluzii și a jurisprudenței Curții, Curtea nu vede niciun motiv pentru a distinge prezenta cauză de cele citate mai sus și concluzionează că răspunderea Rusiei în conformitate cu Convenția este angajată în raport cu încălcarea drepturilor reclamantilor în baza prevederilor relevante (*Lypovchenko și Halabudenco*, pre-citată, §§ 117 și 132).

33. Corespunzător, a avut loc o încălcare a Articolului 3 și a Articolului 5 § 1 din Convenție de către Federația Rusă.

IV. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 34 DIN CONVENȚIE

34. Primul reclamant din cererea nr. 40836/15 a pretins că autoritățile „rmn” l-au împiedicat să-și exercite în mod efectiv dreptul său de a depune o cerere individuală în baza Articolului 34 din Convenție, lipsindu-l de pix și hârtie în timpul aflării sale în penitenciarul din „rmn” și supunându-i „cenzurii” toată corespondența, inclusiv cea purtată cu avocatul său.

35. Guvernele reclamate n-au comentat acest aspect.

36. Având în vedere plângerea reclamantului bazată pe Articolul 8 din Convenție (a se vedea paragraful 40 de mai jos), potrivit căreia întâlnirile sale cu avocatul fuseseră înregistrate în format audio și video, el fusese împiedicat să scrie orice scrisori de unul singur și că, în cazul în care acest lucru se întâmpla, corespondența sa era supusă cenzurii (a se vedea *Drozdowski v. Polonia*, nr. 20841/02, § 29, 6 decembrie 2005), Curtea constată că dreptul reclamantului de a depune o cerere individuală a fost afectat (a se vedea *Eriomenco*, pre-citată, §§ 102-08).

37. Din aceleași motive ca și cele formulate la examinarea plângerilor bazate pe Articolele 3 și 5 din Convenție (a se vedea paragraful 31 de mai

sus), Curtea hotărăște că Republica Moldova și-a îndeplinit obligațiile sale pozitive în baza Articolului 34 din Convenție.

38. Din aceleași motive ca și cele menționate în paragraful 32 de mai sus, Curtea consideră că Federația Rusă a eșuat să-și îndeplinească obligațiile sale în baza Articolului 34 din Convenție.

V. ALTE PRETINSE ÎNCĂLCĂRI BAZATE PE JURISPRUDENȚA BINE-STABILĂ

39. Reclamanții au invocat alte plângeri care, de asemenea, ridică probleme în baza Convenției, dată fiind jurisprudența relevantă bine-stabilă a Curții (a se vedea tabelul anexat). Aceste plângeri nu sunt în mod vădit nefondate, în sensul Articolului 35 § 3 (a) din Convenție, nici inadmisibile din orice alte motive. Corespunzător, ele trebuie declarate admisibile.

40. Examinând toate materialele pe care le are la dispoziție, Curtea concluzionează că acestea relevă și încălcări ale Convenției în lumina jurisprudenței Curții: o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție referitoare la condamnarea ilegală a unei persoane de către „instanțele” din „rmn” (a se vedea *Lypovchenko și Halabudenco*, pre-citată, §§ 119-32); o încălcare a Articolului 8 din Convenție, rezultată din percheziția ilegală a domiciliului și ridicarea bunurilor personale (a se vedea *Vardanean v. Republica Moldova și Rusia*, nr. 22200/10, §§ 50-57, 30 mai 2017); o încălcare a Articolului 8 din Convenție, referitoare la monitorizarea comunicărilor cu avocatul (a se vedea *Alimpiev v. Republica Moldova și Rusia*, [comitet], nr. 48802/08, §§ 58-62, 27 aprilie 2021); o încălcare a Articolului 8, cu referire la imposibilitatea revenirii la domiciliu (a se vedea *Sargsyan v. Azerbaidjan* [MC], nr. 40167/06, §§ 252-61, CEDO 2015, și, *mutatis mutandis*, *Cravcișin v. Republica Moldovan și Rusia* [comitet], nr. 43176/13, §§ 43-47, 28 septembrie 2021); o încălcare a Articolului 10 din Convenție, rezultată din restricționări ale dreptului jurnaliștilor la libertatea de exprimare (a se vedea *Coliban v. Republica Moldova și Rusia* [comitet], nr. 5216/13, §§ 63-68, 30 noiembrie 2021); o încălcare a Articolului 13 din Convenție coroborat cu alte dispoziții enumerate în tabelul anexat, referitoare la lipsa unor remedii naționale eficiente în „rmn” (a se vedea *Mozher*, pre-citată, §§ 207-18); și o încălcare a Articolului 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție, rezultată din interdicțiile de intrare emise de către autoritățile „rmn” (a se vedea *Dobrovitskaya și alții v. Republica Moldova și Rusia* [comitet], nr. 41660/10 și altele 5, §§ 90-99, 3 septembrie 2019).

41. În privința acestor încălcări, precum s-a notat în paragrafele 31-33 de mai sus, Curții nu i s-au prezentat informații noi care să-i permită să ajungă la o concluzie diferită referitoare la responsabilitatea Guvernelor reclamate pentru încălcările constatate.

42. Corespunzător, Curtea constată că Moldova și-a îndeplinit obligațiile sale pozitive rezultate din prevederile Convenției și ale Protoalelor sale, și

că nu a existat o încălcare a acestor dispoziții de către Republica Moldova. Referitor la Federația Rusă, din aceleași motive menționate mai sus, Curtea constată că Rusia este responsabilă de încălcările prevederilor relevante din Convenție și din Protocoalele sale.

VI. ALTE PLÂNGERI

43. Reclamanții s-au mai plâns în baza Articolului 5 § 3, a Articolului 6 §§ 1 și 3, și a Articolului 14 coroborat cu Articolul 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție, în modul descris în tabelul din anexă. Având în vedere circumstanțele cauzei, observațiile părților și constatările sale de mai sus, Curtea consideră că ea a examinat principalele întrebări juridice ridicate în acest caz (a se vedea paragrafele 31-33 și 42 de mai sus) și că nu trebuie să examineze admisibilitatea și fondul plângerilor rămase (a se vedea *Centrul de Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu v. România* [MC], nr. 47848/08, § 156, CEDO 2014).

APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

44. Reclamanții au solicitat sumele indicate în tabelul din anexă pentru prejudiciul moral și pentru costuri și cheltuieli.

45. Guvernul Republicii Moldova a susținut că sumele pretinse sunt exagerate și nefondate. Guvernul rus a invitat Curtea să ofere un quantum în conformitate cu jurisprudența sa bine-stabilită.

46. Curtea notează că ea nu a constatat nicio încălcare a Convenției de către Republica Moldova în prezenta cauză. Corespunzător, din contul acestui Stat pârât nu trebuie oferită nicio compensație pentru prejudiciul moral sau costuri și cheltuieli.

47. Având în vedere încălcările admise de către Federația Rusă, constatate mai sus, și documentele pe care le are în posesie, Curtea oferă reclamanților sumele indicate în tabelul din anexă pentru compensarea prejudiciului moral și a costurilor și a cheltuielilor, plus orice taxă care poate fi percepută reclamanților, care trebuie achitate de către Federația Rusă. Ea respinge restul pretențiilor.

48. În cererile nr. 558/16 și 83954/17, sumele acordate pentru costuri și cheltuieli urmează a fi transferate direct reprezentanților reclamanților.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. *Decide* să conexeze cererile;
2. *Hotărăște* că circumstanțele deplânse de către reclamanți cad sub jurisdicția Republicii Moldova;

3. *Hotărăște* că circumstanțele deplânse de către reclamânți cad sub jurisdicția Federației Ruse, în partea în care ele se referă la evenimente care s-au produs înainte de 16 septembrie 2022, și *respinge* obiecțiile de inadmisibilitate *ratione persone* și *ratione loci*, invocate de către Guvernul rus;
4. *Respinge* obiecțiile Guvernului moldovean privind neepuizarea remediilor interne;
5. *Decide* să continue examinarea cererii nr. 862/16 în conformitate cu Articolul 37 § 1 *in fine* din Convenție;
6. *Declară* admisibile plângerile bazate pe Articolul 3, Articolul 5 § 1, Articolul 6 § 1, Articolul 8, Articolul 10, Articolul 13 și Articolul 34 din Convenție, și pe Articolul 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție;
7. *Hotărăște* că a avut loc o încălcare a Articolelor 3 și 5 din Convenție de către Federația Rusă, și nicio încălcare de către Republica Moldova;
8. *Hotărăște* că Guvernul rus a eșuat să se conformeze cu obligațiile sale în baza Articolului 34 din Convenție în privința primului reclamant din cererea nr. 40836/15;
9. *Hotărăște* că Guvernul moldovean nu a eșuat să se conformeze obligațiilor sale în baza Articolului 34 din Convenție în privința primului reclamant din cererea nr. 40836/15;
10. *Hotărăște* că a avut loc o încălcare a Convenției referitoare la celelalte plângeri invocate în baza jurisprudenței bine-stabilite a Curții (a se vedea tabelul anexat) de către Federația Rusă, și nicio încălcare de către Republica Moldova;
11. *Hotărăște* că nu trebuie să examineze admisibilitatea și fondul plângerilor rămase;
12. *Hotărăște*
 - (a) că Federația Rusă trebuie să plătească reclamanților, în termen de trei luni, sumele indicate în tabelul din anexă, care urmează a fi convertite în moneda Statului reclamat la rata aplicabilă la data transferului; și
 - (b) că, la expirarea perioadei menționate de trei luni și până la executarea hotărârii, urmează a fi achitată o dobândă adițională sumelor de mai sus, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;

13. *Respinge* restul pretențiilor reclamanților pentru satisfacție echitabilă.

Redactată în limba engleză și notificată în scris la 23 octombrie 2025, în conformitate cu Articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Martina Keller
Grefier adjunct

Kateřina Šimácková
Președinte

HOTĂRÂREA URUSBIEV ȘI ALȚII v. REPUBLICA MOLDOVA ȘI RUSIA

ANEXĂ

Lista cauzelor:

Nr.	Denumirea cauzei Nr. cererii și data depunerii	Reclamantul Anul nașterii Domiciliul Naționalitatea Reprezentantul	Rezumatul circumstanțelor	Principalele plângeri	Alte plângeri bazate pe jurisprudența bine-stabilită	Alte plângeri	Suma solicitată (EUR)	Cuantumul prejudiciului moral și al costurilor și cheltuielilor, care trebuie achitat de către Federația Rusă (EUR)
1.	Urusbiev v. Republica Moldova și Rusia 33519/15 23/06/2015	Ruslan URUSBIEV 1954 Dubăsari Apatrid Stepan POPOVSCII	La 2 ianuarie 2001 reclamantul a tras dintr-o armă într-un bar localizat în auto-proclamata „rmn”. În privința lui a fost pornită urmărirea penală, însă el a fugit. La 17 septembrie 2014 el a fost reținut în Dubăsari, un oraș aflat sub controlul „rmn”. La 19 noiembrie 2014 „instanța orașului Tiraspol” din „rmn” l-a condamnat pentru toate capetele de acuzare, la șapte ani de închisoare. La 23 decembrie 2014 „instanța supremă” din „rmn” a menținut această sentință.	Articolul 5 § 1 (detenția ilegală începând cu 17 septembrie 2014, dispusă de către o instanță <i>de facto</i> ilegală)	Articolul 6 § 1 (condamnarea ilegală de către o instanță <i>de facto</i>) Articolul 13 coroborat cu Articolele 5 și 6 din Convenție (niciun remediu efectiv)	Articolul 6 §§ 1 și 3 (echitatea procesului penal și limitarea ilegală a dreptului la apărare)	35,000 pentru prejudiciul moral 4,620 pentru costuri și cheltuieli	16,300 pentru prejudiciul moral 3,500 pentru costuri și cheltuieli
2.	Ilcenco v. Republica Moldova și Rusia 40836/15 07/08/2015	Serghei ILCENCO 1959 Tiraspol Moldovean, rus	Reclamantii, tată și fiu, sunt ambii jurnaliști. La 18 martie 2015 casa lor a fost percheziționată, fiind acuzați de instigare la extremism și subminarea „guvernului rmn”. În aceeași zi, primul reclamant a fost reținut și plasat în inspectoratul de poliție din Tiraspol. La 24 martie	Articolul 3 (condiții inumane de detenție și lipsa asistenței medicale)	Articolul 8 (înregistrarea audio și video a întâlnirilor cu avocatul său în penitenciar,		100,000 pentru prejudiciul moral 3,600 în comun pentru	26,000 pentru prejudiciul moral

HOTĂRÂREA URUSBIEV ȘI ALȚII v. REPUBLICA MOLDOVA ȘI RUSIA

Nr.	Denumirea cauzei Nr. cererii și data depunerii	Reclamantul Anul nașterii Domiciliul Naționalitatea Reprezentantul	Rezumatul circumstanțelor	Principalele plângeri	Alte plângeri bazate pe jurisprudența bine-stabilită	Alte plângeri	Suma solicitată (EUR)	Cuantumul prejudiciului moral și al costurilor și cheltuielilor, care trebuie achitat de către Federația Rusă (EUR)
		Alexandru POSTICĂ	2015 el a fost transferat la penitenciarul nr. 3 din Tiraspol, unde a fost ținut până la eliberarea sa la 17 iulie 2015. Bunurile reclamantului referitoare la activitatea sa profesională au fost ridicate. În timpul detenției lui, primul reclamant, cu ajutorul avocatului său, a continuat să publice articole în mass-media. În urma publicării lor, autoritățile „rmo” i-au percheziționat celula de mai multe ori și au îndepărtat toate pixurile și hârtia.	Articolul 5 § 1 (detenția ilegală timp de patru luni, dispusă de către o instanță <i>de facto</i> ilegală) Articolul 34 (împiedicarea dreptului de a depune o cerere la Curte)	percheziționarea ilegală a domiciliului și ridicarea bunurilor personale) Articolul 10 (urmărirea penală pentru activitate jurnalistică) Articolul 13 coroborat cu Articolele 3 și 5 din Convenție (lipsa unui remediu efectiv)		costuri și cheltuieli	3,600 în comun pentru costuri și cheltuieli

HOTĂRÂREA URUSBIEV ȘI ALȚII v. REPUBLICA MOLDOVA ȘI RUSIA

Nr.	Denumirea cauzei Nr. cererii și data depunerii	Reclamantul Anul nașterii Domiciliul Naționalitatea Reprezentantul	Rezumatul circumstanțelor	Principalele plângeri	Alte plângeri bazate pe jurisprudența bine-stabilită	Alte plângeri	Suma solicitată (EUR)	Cuantumul prejudiciului moral și al costurilor și cheltuielilor, care trebuie achitat de către Federația Rusă (EUR)
		Nicolae ILCENCO 1993 Tiraspol Moldovean Alexandru POSTICĂ		—	Article 8 (percheziționarea ilegală a domiciliului și ridicarea bunurilor personale)		15,000 pentru prejudiciul moral	7,500 pentru prejudiciul moral
3.	Vardiașvili v. Republica Moldova și Rusia 558/16 11/12/2015	Serghei VARDIAȘVILI 1961 Dubăsari Belarus, Moldovean Alexandru POSTICĂ	Reclamantul este originar din Georgia și obișnuia să locuiască cu mama lui în „rmn”. El deține și cetățenie moldovenească. La 9 iunie 2015 el a fost reținut din cauza pretenției expirării a permisului său de ședere de scurtă durată în „rmn”. El a fost plasat timp de trei zile în inspectoratul de poliție din Dubăsari. La 11 iunie 2015, în jurul orei 22, reclamantul a fost eliberat și escortat la „postul vamal Bender”, fiind expulzat de pe teritoriul „rmn”. Lui i s-a interzis să se întoarcă în „rmn” pentru o perioadă de șase luni.	Articolul 3 (condiții de detenție inumane) Articolul 5 § 1 (detenția ilegală timp de trei zile, dispusă de către o autoritate <i>de facto</i> ilegală)	Articolul 8 (niciun acces la domiciliul său și imposibilitatea vizitării familiei sale din cauza îndepărtării lui din „rmn”) Articolul 2 din Protocolul nr. 4 (interdicția de intrare în „rmn” pentru șase luni)	Articolul 14 coroborat cu Articolul 2 din Protocolul nr. 4 (limitarea libertății sale de circulație cauzată de discriminarea determinată de originea sa georgiană)	20,000 pentru prejudiciul moral 4,560 pentru costuri și cheltuieli	20,000 pentru prejudiciul moral 3,500 pentru costuri și cheltuieli

HOTĂRÂREA URUSBIEV ȘI ALȚII v. REPUBLICA MOLDOVA ȘI RUSIA

Nr.	Denumirea cauzei Nr. cererii și data depunerii	Reclamantul Anul nașterii Domiciliul Naționalitatea Reprezentantul	Rezumatul circumstanțelor	Principalele plângeri	Alte plângeri bazate pe jurisprudența bine-stabilită	Alte plângeri	Suma solicitată (EUR)	Cuquantumul prejudiciului moral și al costurilor și cheltuielilor, care trebuie achitat de către Federația Rusă (EUR)
					Articolul 13 coroborat cu Articolele 5 și 8 din Convenție și Articolul 2 din Protocolul nr. 4 (niciun remediu efectiv)			
4.	Ahmetșin v. Republica Moldova și Rusia 862/16 26/12/2015	Raușan AHMETȘIN 1973 Tiraspol Apatrid Alexandru POSTICĂ	La 13 martie 2015 reclamantul a fost condamnat de către o „instanță de fond” <i>de facto</i> din „rmn” pentru acuzații de înșelăciune, fiind luat în custodie din sala de ședințe. Între 13 și 19 martie 2015 el a fost deținut în inspectoratul de poliție din Tiraspol. Ulterior, el a fost transferat în penitenciarul nr. 3 din Tiraspol. La 28 aprilie 2015 „instanța supremă” <i>de facto</i> din „rmn” a menținut condamnarea și i-a redus pedeapsa la trei ani și jumătate de închisoare. La 18 mai 2015 el a fost transferat la penitenciarul nr. 1 din Hlinaia din „rmn”. La 1 decembrie 2015, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova a declarat nulitatea hotărârilor instanțelor „rmn”	Articolul 3 (condiții inumane de detenție și lipsa asistenței medicale) Articolul 5 § 1 (detenția ilegală timp de trei ani și jumătate, dispusă de către o instanță <i>de facto</i> ilegală)	Articolul 13 coroborat cu Articolele 3 și 5 din Convenție (niciun remediu efectiv)		20,000 pentru prejudiciul moral 3,600 pentru costuri și cheltuieli	20,000 pentru prejudiciul moral 3,500 pentru costuri și cheltuieli

HOTĂRÂREA URUSBIEV ȘI ALȚII v. REPUBLICA MOLDOVA ȘI RUSIA

Nr.	Denumirea cauzei Nr. cererii și data depunerii	Reclamantul Anul nașterii Domiciliul Naționalitatea Reprezentantul	Rezumatul circumstanțelor	Principalele plângeri	Alte plângeri bazate pe jurisprudența bine-stabilită	Alte plângeri	Suma solicitată (EUR)	Cuantumul prejudiciului moral și al costurilor și cheltuielilor, care trebuie achitat de către Federația Rusă (EUR)
			referitoare la reclamant. Curtea nu a fost informată despre eliberarea reclamantului.					
5.	Mustea v. Republica Moldova și Rusia 83954/17 01/12/2017	Petru MUSTEA 1971 Ofatinți Moldovean Alexandru POSTICĂ	La 23 martie 2017, „instanța orășenească din Tiraspol” a dispus detenția reclamantului pentru o perioadă nedeterminată, fiind acuzat de furt. La 18 mai 2017 detenția reclamantului a fost prelungită pentru trei luni. Între 23 și 27 martie 2017 el a fost deținut în inspectoratul de poliție din Tiraspol. Ulterior, el a fost transferat în penitenciarul nr. 3 din Tiraspol. La 2 iunie 2017 reclamantul a fost eliberat, după „instanța supremă” din „rmn” a concluzionat că nu era necesară plasarea reclamantului în arest preventiv.	Articolul 3 (condiții inumane de detenție și lipsa asistenței medicale) Articolul 5 § 1 (detenția ilegală timp de aproape trei luni, dispusă de către o instanță <i>de facto</i> ilegală)	Articolul 13 coroborat cu Articolul 3 din Convenție (niciun remediu efectiv)	Articolul 5 § 3 (lipsa unor motive suficiente pentru privarea de libertate)	15,000 pentru prejudiciul moral 9,551 pentru costuri și cheltuieli	15,000 pentru prejudiciul moral 3,500 pentru costuri și cheltuieli